

Registres de comportament (1994-1998)

Antonio Ortega

08.06.2024 – 24.08.2024

Inauguració 8 de juny, 2024, a partir de les 12:00.

ADN Galeria presenta la tercera exposició individual de l'artista Antonio Ortega a la seu principal de la galeria. En quest cas la mostra està dedicada a *Registres de comportament (1994-1998)*, un projecte inicial en la trajectòria d'Antonio Ortega. Aquesta sèrie fotogràfica explica l'origen i el caràcter de les seves obres posteriors, però també permet explicar gran part de l'escena de la *performance* dels anys noranta a Catalunya.

La inauguració tindrà lloc el 8 de juny de 2024, a partir de les 12.00h, i comptarà amb la presència de l'artista. Coincidirà el mateix dia i hora amb la inauguració de l'exposició individual de Pep Vidal, *Cézanne i la Sainte-Victoire: catàleg raonat*, i la reinauguració de la mostra individual d'Alán Carrasco, *Les faits sont têtus*.

A *Registres de comportament (1994-1998)*, una sèrie fotogràfica que es presenta a ADN Galeria agrupada en setze casos d'estudi diferents, l'Antonio Ortega va analitzar el creixement de diverses plantes, explorant la seva predictibilitat i equiparant els seus registres quotidians als comportaments socials. El terme “registre”, molt present en les pràctiques artístiques conceptuals, es relaciona aquí amb la metodologia documental. Tal metodologia, emprada en aquesta sèrie fotogràfica, té la capacitat de desplegar-se intensament en el camp del sentit malgrat ser el registre d'una experiència aparentment anodina.

En un d'aquests casos, *En interior* (1994), l'Antonio Ortega va documentar processos de comportament en diverses plantes: va alinear-ne quatre en base a un únic punt de llum, de tal manera que la més allunyada creixia més torta, adaptant-se al mitjà, formant una progressió de torsions fins la més propera a la llum. En un altre cas, tres plantes rebien llum de tres colors bàsics, de tal manera que la seva preferència per la llum blava modificava el seu creixement. I en una altra el procés de documentar el comportament coincidia amb el comportament mateix, mitjançant una fotografia que retratava l'únic moment en què la planta va rebre la llum: la del propi flaix de la instantània.

A finals dels anys noranta, una gran part dels projectes artístics d'Antonio Ortega es basaven en la utilització de plantes i d'animals. Davant les reivindicacions ecològiques i de connexió amb el tel·lúric lligades al Povera i el Land-Art, Antonio Ortega treballava des d'una distància irònica. Els elements vius, plantes generalment, no eren una finalitat en si mateixa sinó un instrument. A vegades s'utilitzaven per revisar i subvertir en clau irònica el funcionament del 'establishment' artístic; en d'altres, el món vegetal era forçat i fins i tot torturat, mostrant en l'art una forma de coneixement que recordava als usos infantils del contacte amb la natura.

David G. Torres

Antonio Ortega, *Registre (en interior, RGB)*. 1995.

ANTONIO ORTEGA (Sant Celoni, 1968)

La pràctica artística d'Antonio Ortega està centrada en la instal·lació i la performance. Amb gestos mínims, aparentment innocents, les seves obres apunten a qüestionar convencions col·lectives que giren entorn del conflicte entre autoritat i autoria.

Doctor en Belles arts per la Universitat de Barcelona i professor d'Art i Disseny a la Massana, Antonio Ortega va començar la seva activitat artística amb projectes com *El Arte Doméstico* (La Capella, 1999), *Registro de Bondad* (Sala Montcada, 2000) *Antonio Ortega and The Contestants* (The Showroom, Londres, 2002), *Opfer sind wir alle* (Museu Abteiberg, Moenchengladbach, 2003) o *Fe y entusiasmo* (Espai 13, 2004).

Des de l'any 2007 la seva producció es va centrar en l'escriptura experimental amb obres com a *I hope Alice Cooper does not become a vegetarian* (SMOCA, Phoenix AZ, 2007) o *The Best Ten Tips Ever, In Alphabecal Order* (Objectif Exhibitions, Amberes, 2009) en les quals l'artista juga amb la conferència performativa i el teatre heterodox.

En 2013 va publicar *Demagogia y propaganda en arte según Antonio Ortega* i *Autogestión*, assaig homònim a l'exposició que va comissariar a la Fundació Joan Miró en 2017.

Recentment ha presentat *La lección de Johanna van Gogh* (2021) publicat per Como Ediciones.

Entre els seus projectes artístics recents destaca el sòcol instal·lat en tot el segon pis del MACBA *Intento de glosar el concepto de demagogia* (2014); el generador d'ozó que construïa un espai de 1047 m³ d'air purificat per a la Biennal Louvain la Neuve (2017); o la instal·lació permanent en la cúpula del MNAC *Mà parallamps* (2021).

Registres de comportament (1994-1998)

Antonio Ortega

08.06.2024 – 24.08.2024

Inauguración 8 de junio, 2024, a partir de las 12:00.

ADN Galeria presenta la tercera exposición individual de Antonio en la sede principal de la galería. En este caso la muestra está dedicada a *Registres de comportament (1994-1998)*, un proyecto inicial en la trayectoria de Antonio Ortega. Esta serie fotográfica explica el origen y el carácter de sus obras posteriores, pero también permite explicar gran parte de la escena de la *performance* de los años noventa en Catalunya.

La inauguración tendrá lugar el 8 de junio de 2024, a partir de las 12.00h, y contará con la presencia del artista. Coincidirá el mismo día y hora con la inauguración de la exposición individual de Pep Vidal, *Cézanne y la Sainte-Victoire: Catálogo Razonado*, y la re-inauguración de la muestra individual de Alán Carrasco, *Les faits sont têtus*.

En *Registres de comportament (1994-1998)*, una serie fotográfica que se presenta en ADN Galeria agrupada en diecisésis casos de estudio diferentes, Antonio Ortega analizó el crecimiento de distintas plantas, explorando su predictibilidad y equiparando sus registros cotidianos a los comportamientos sociales. El término “registro”, muy presente en las prácticas artísticas conceptuales, se relaciona aquí con la metodología documental. Tal metodología, utilizada en esta serie, tiene la capacidad de desplegarse intensamente en el campo del sentido aunque sea el registro de una experiencia anodina.

En uno de estos casos, *En interior* (1994), Ortega documentó procesos de comportamiento en distintas plantas: alineó cuatro de ellas en base a un “único punto de luz, de tal modo que la más alejada crecía más torcida, adaptándose al medio, formando una progresión de torsiones hasta la más próxima a la luz. En otro caso, tres plantas recibían luz de tres colores básicos, de tal modo que su preferencia por la luz azul modificaba su crecimiento. Y en otro, el proceso de documentar el comportamiento coincidía con el comportamiento mismo, mediante una fotografía que retrataba el único momento en que la planta recibió la luz: la del propio flash de la instantánea.

A finales de los años noventa, una gran parte de los proyectos artísticos de Antonio Ortega se basaban en la utilización de plantas y animales. Ante las reivindicaciones ecológicas y de conexión con lo telúrico ligadas al Povera y al Land Art, Antonio Ortega trabajaba desde una distancia irónica. Los elementos vivos, plantas generalmente, no eran una finalidad en sí misma sino un instrumento. A veces se utilizaban para revisar y subvertir el “establishment artístico”; otras veces el mundo vegetal era forzado e incluso torturado, mostrando en el arte una forma de conocimiento que recuerda a los usos infantiles del contacto con la naturaleza.

David G. Torres

Antonio Ortega, *Registre (en interior, RGB)*. 1995.

ANTONIO ORTEGA (Sant Celoni, 1968)

La práctica artística de Antonio Ortega está centrada en la instalación y la performance. Con gestos mínimos, aparentemente inocentes, sus obras apuntan a cuestionar convenciones colectivas que giran en torno al conflicto entre autoridad y autoría.

Doctor en Bellas Artes por la Universidad de Barcelona y profesor de Arte y Diseño en la Massana, Antonio Ortega empezó su actividad artística con proyectos como *El Arte Doméstico* (La Capella, 1999), *Registro de Bondad* (Sala Montcada, 2000) *Antonio Ortega and The Contestants* (The Showroom, Londres, 2002), *Opfer sind wir alle* (Museu Abteiberg, Moenchengladbach, 2003) o *Fe y entusiasmo* (Espai 13, 2004).

Desde el año 2007 su producción se centró en la escritura experimental con obras como *I hope Alice Cooper does not become a vegetarian* (SMOCA, Phoenix AZ, 2007) o *The Best Ten Tips Ever, In Alphabecal Order* (Objectif Exhibitions, Amberes, 2009) en las que el artista juega con la conferencia performativa y el teatro heterodoxo.

En 2013 publicó *Demagogia y propaganda en arte según Antonio Ortega y Autogestión*, ensayo homónimo a la exposición que comisarió para la Fundació Joan Miró en 2017. Recientemente ha presentado *La lección de Johanna van Gogh* (2021) publicado por Como Ediciones.

Entre sus proyectos artísticos recientes destaca el zócalo instalado en todo el segundo piso del MACBA *Intento de glosar el concepto de demagogia* (2014); el generador de ozono que construía un espacio de 1047 m³ d'air purifié para la Bienal Louvain la Neuve (2017); o la instalación permanente en la cúpula del MNAC *Mà parallamps* (2022).

Registres de comportament (1994-1998)

Antonio Ortega

08.06.2024 – 24.08.2024

Opening June 8th, 2024, starting at 12:00.

ADN Galeria presents the third solo exhibition of Antonio Ortega at the gallery's main location. This time, the exhibition is dedicated to *Registres de comportament (1994-1998)*, an initial project in Antonio Ortega's career. This photographic series explains the origin and character of his later works, and also explain a major part of the performance art scene of the 1990s in Catalonia.

The opening will take place on June 8, 2024, starting at 12:00 p.m., and will feature the presence of the artist. It will coincide with the opening of the solo exhibition by Pep Vidal, *Cézanne y la Sainte-Victoire: catálogo razonado*, and the reopening of the solo exhibition by Alán Carrasco, *Les faits sont têtus*.

In *Registres de comportament (1994-1998)*, a photographic series presented at ADN Galeria grouped into sixteen different case studies, Antonio Ortega analyzed the growth of various plants, exploring their predictability and equating their everyday records with social behaviors. The term "record," very present in conceptual art practices, is related here to documentary methodology. This methodology, employed in this photographic series, has the capacity to unfold intensely in the realm of meaning despite being the record of an apparently mundane experience.

For several months in 1996, Antonio Ortega took care of a plant in his home that grew inside a long cardboard tube. The plant was forced to extend its white stem and cross a meter of darkness in search of light. When the plant finally managed to emerge, he placed a camcorder in front of it. In a single, fixed, real-time one-shot sequence, the pot, the long-corrugated cardboard tube, and the few leaves that emerged could be seen. Immediately, Antonio Ortega entered the scene and peeled off the connecting points of the cardboard. The tube came apart, separating from the plant and leaving it free. At that very moment, it collapsed. The long stem that had developed in search of light was unable to support its weight, thus causing its death. That which constrained it was also what kept it alive.

At the end of the 1990s, a significant part of Antonio Ortega's artistic work was based on the use of plants and animals. In front of the ecological advocacy and connection to the earth seen in some works associated with Povera and Land Art, he worked from an ironic distance. Living elements, usually plants, were not ends in themselves but tools. Sometimes they were used to inspect or subvert the functioning of the artistic 'establishment'; other times, the plant world was forced and even tortured, revealing an aspect of art that echoed the educational processes of childhood interactions with nature.

In the series *En interior*, Ortega documented the behavioral processes of various plants: one photograph displayed the result of aligning four onion plants based on a single lateral light source, causing the four stems to form a progression of twists from the farthest to the closest to the light; in another proposal, three plants received lights of the three primary colors, which affected and altered their growth; while in yet another experiment, the documentation and the behavioral process coincided, a photograph captured the only moment a plant received light, which was from the flash of the camera itself. The titles of this series of works often included the term "register," indicating a purely descriptive intent: to register something is to document it. For example, in *Registro ahilamiento*, the work was precisely the documentation of the etiolation process of a plant, meaning the thinning effect it suffered as it grew extremely slender in search of light, ultimately leading to its death.

In all these works, Antonio Ortega used audiovisual recording media such as camcorder or photography: he combined the documentary and descriptive desire with the aseptic will of conceptual. The fixed shots and the recording linked his proposals to the documentation of performances and conceptual art of the seventies: from Bruce Nauman's fixed shots in his studio to the fixed camera that records Chris Burden shooting himself, passing by Bas Jan Ader crying or falling in front of the camera, and the fixed shots of Jørgen Leth in *66 Scenes from America*.

His early works embraced dematerialization strategies and the primacy of the idea of conceptual art, but they also introduced ironic, vital, and domestic elements with references to the practices of French 'Nouveaux Réalistes' artists like Yves Klein, Arman, Cesar, and also Piero Manzoni. Furthermore, he introduced debates and discourses from the art context, from the use of representational elements like academic drawing to resources from conceptual and Povera art.

With descriptive titles, documentary records, and a sort of attempt at precision, he sought to give his projects a scientific character. This scientific approach was directed towards the analysis of behaviors and conduct. The experimentation on plant behaviors constituted a possible metaphor for human behavior. It was also part of an ongoing process in which the desired union between art and life of the avant-gardes sought a solution by assimilating artistic work into everyday activity. In the studio and at home, the artist lived with plants that were his works. By proposing to make art in the domestic environment, he caused a movement in the artistic object that reclaimed the democratizing and de-auratic intention of the avant-gardes: to 'lower' the category of art to the daily level.

His attitude towards artistic practice was made up of homemade revelations, investigations, and small experiments undifferentiated from the everyday. At the same time that he recovered the symbolic function of art, he diluted the entity of the work. His work was situated on the boundary of the definition of art due to its lightness, triviality, and indefiniteness; on an edge where sometimes pseudoscientific, anecdotal, or domestic formulations intersected.

David G. Torres

Antonio Ortega, *Registre (en interior, RGB)*. 1995.

ANTONIO ORTEGA (Sant Celoni, 1968)

Antonio Ortega's artistic practice is centered on installation and performance. With minimal, apparently innocent gestures, his works aim to question collective conventions that revolve around the conflict between authority and authorship. Doctor of Fine Arts from the University of Barcelona and professor of Art and Design at La Massana, Antonio Ortega began his artistic activity with projects such as *El Arte Doméstico* (La Capella, 1999), *Registro de Kindness* (Sala Montcada, 2000) Antonio Ortega and The Contestants (The Showroom, London, 2002), *Opfer sind wir alle* (Museu Abteiberg, Moenchengladbach, 2003) or *Faith and Enthusiasm* (Espai 13, 2004).

Since 2007 his production has focused on experimental writing with works such as *I hope Alice Cooper does not become a vegetarian* (SMOCA, Phoenix AZ, 2007) or *The Best Ten Tips Ever, In Alphabecal Order* (Objectif Exhibitions, Antwerp, 2009) in which the artist plays with the performative conference and the heterodox theatre.

In 2013 he published *Demagoguery and propaganda in art according to Antonio Ortega and Self-management*, an essay with the same name as the exhibition he curated for the Fundació Joan Miró in 2017). He has recently presented *The Lesson of Johanna Van Gogh* (2021) published by Como Ediciones.

Among his recent artistic projects, the plinth installed on the entire second floor of the MACBA *Intento de glossar el concept demagogia* (2014) stands out; the ozone generator that built a space of 1047 m³ d'air purifié for the Biennale Louvain la Neuve (2017); or the permanent installation in the dome of the MNAC *Mà parallamps* (2022).